Chương 510: Thảm Hoạ Cổng (46) - Sự Cố Gắng Trong Tuyệt Vọng Của Reinhardt

(Số từ: 3174)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:48 AM 01/08/2023

Ma vương triệu tập các quan chức hàng đầu của mình cho một cuộc họp.

Họ tập trung tại phòng họp của Cung điện Lazark.

Không bận tâm đến những hành động trong quá khứ của Ellen Artorius, Ma vương đưa ra một mệnh lệnh đơn giản.

"Thành lập một đội tinh nhuệ."

Mục tiêu của anh ta là dọn đường cho quân đội liên minh đang tiến về cổng thành.

Pháo đài Mokna đang được sơ tán và Edina có đủ quân dự phòng.

Mặc dù họ đã mất rất nhiều hiệp sĩ và linh mục trong chiến dịch thanh trừng trước đó, nhưng Edina vẫn có rất nhiều sức mạnh.

Đội quân cuối cùng của con người đang dần tiến qua lục địa.

Họ sẽ di chuyển một khoảng cách nhất định, sau đó xây dựng đồn trú và bảo vệ các khu vực xung quanh. Họ lặp đi lặp lại quá trình này nhiều lần.

Họ không có lựa chọn nào khác, vì cả lục địa đang gặp nguy hiểm.

"Họ di chuyển càng nhanh, chúng ta có thể xử lý từng cổng càng sớm. Điều này sẽ giúp chúng ta kết thúc cuộc khủng hoảng cổng sớm hơn một chút."

Vì vậy, quân đội của Ma vương sẽ hoạt động như một lực lượng hộ tống bí mật, dọn đường trước khi quân đội liên minh nhận ra họ.

Họ sẽ để việc phá hủy cánh cổng cho con người và chỉ giúp đỡ khi cần thiết.

Nhiệm vụ chính của họ là đảm bảo an toàn cho tuyến đường.

"Nếu như xảy ra vấn đề, chúng ta luôn có thể cùng Hoàng đế âm thầm thương lượng."

Việc giải quyết cuộc khủng hoảng cổng là vì lợi ích của cả Đế chế và Edina. Vì vậy, có thể có các cuộc đàm phán bí mật mà không để những người lính bình thường biết.

"Hãy chịu trách nhiệm tổ chức quân đội, Olivia."

Ma Vương nói với Olivia Lanze.

Vì hầu hết các lực lượng quân sự của Edina đều thuộc Thánh Hội nên Olivia Lanze sẽ đảm nhận nhiệm vụ này tốt hơn.

"Được rồi em hiểu rồi."

Cô gật đầu chắc nịch.

"Tất cả các vị Chúa tể Ma cà rồng cũng phải hợp tác trong chiến dịch này. Rõ chưa?"

Ma Vương nói với năm vị Chúa tể.

Anh ấy không nói bất cứ điều gì khác cần phải nói.

Mọi người đều cảm thấy hơi tội lỗi vì điều đó.

Vì vậy, tất cả họ đều tuân theo chỉ dẫn và mệnh lệnh của Ma vương một cách trung thành hơn trước.

Mọi người đã làm việc cùng nhau để chấm dứt hoàn toàn cuộc khủng hoảng cổng.

"Cuộc họp kết thúc. Và Airi, ở lại đây. Chúng ta cần nói chuyện."

Ma Vương kết thúc cuộc họp bằng một mệnh lệnh ngắn gọn, và yêu cầu Nữ hoàng Succubus Iris ở lại phòng họp.

Airi đến gần Ma vương với một sự rùng mình.

Cô là người đã đưa anh vào giấc ngủ lần trước.

Cô không biết anh sẽ nói gì với cô.

Cô từng là đối thủ của Valier khi họ còn trẻ.

Cô ấy đã từng đánh anh hồi đó.

Nhưng giờ đây, Valier đã là Ma vương không thể tranh cãi, với tất cả sức mạnh của mình đã được phục hồi.

Airi đã lấy lại được chiếc sừng và khả năng [điều khiển ma thuật] của mình. Cô ấy đã mạnh mẽ hơn nhiều so với khi bị mất sừng. Cô ấy có thể sử dụng nhiều khả năng khác nhau.

Nhưng vì những gì cô đã làm trong quá khứ, cô cảm thấy mình như chuột gặp mèo khi Ma Vương bảo cô ở lại.

Ma Vương im lặng một lúc. Airi lo lắng lên tiếng.

"Um... Em đang làm việc mà anh đã yêu cầu làm lần trước..."

Anh đã yêu cầu cô biến Ma thuật trong mơ thành ma thuật thông thường, và tạo ra một tạo tác cho nó.

Đó là mệnh lệnh được giao cho Harriet, nhưng Airi phải giúp. Vì vậy, cô ấy đã làm việc với Harriet về nó.

"Thật sao? Em cho rằng có thể sao?"

"Em vẫn chưa biết. Nhưng Thư ký...hình như có ý kiến gì đó."

Biến Ma thuật trong mơ thành Ma thuật bình thường. Đó là điều mà họ chưa bao giờ nghĩ đến trước đây. Nhưng dường như Harriet đang hiểu Reinhardt muốn cô làm gì.

Một đất nước nơi mọi người có thể có một nơi thoải mái để mơ ước.

Cô không biết nó có ý nghĩa gì không, nhưng chắc chắn nó sẽ giúp được nhiều người bị thương theo một cách nào đó.

"Anh rất vui khi nghe điều đó."

Ma Vương mim cười như thể anh không mong đợi nhiều như vậy. Nhưng anh ấy nhìn Airi như thể đó không phải là mối quan tâm chính của anh ấy.

"Dù sao thì, bây giờ dm không có nhiều việc phải làm vì không còn hoạt động tìm kiếm người tị nạn nữa, phải không?"

"Hả? Ò... vâng, em đoán vậy."

Công việc chính của Airi là chăm sóc trạng thái tinh thần của những người đến Edina. Cô tư vấn và giúp họ ước mơ.

Cô ấy rất bận rộn trong những ngày đầu thành lập Edina. Nhưng khi số lượng người tị nạn giảm đi nhanh chóng, Airi có nhiều thời gian rảnh rỗi hơn.

Và giờ đây, hoạt động của cảng Mokna đã bị dừng hoàn toàn, sẽ không còn người tị nạn nào đến nữa.

Vì vậy, cô ấy có thể để lại lời khuyên và giấc mơ hiện có cho các Succubi khác.

Về lâu dài, có thể Airi sẽ phải đảm nhận một vai trò khác.

"Em có nhớ lần trước em trông giấc mơ của anh là khi nào không?"

"Ò thật tuyệt vời."

"Nó rất tốt. Thật đấy."

Ma vương chưa bao giờ cảm nhận được sức mạnh của Nữ hoàng Succubus đối với những giấc mơ của mình trước đây. Lần duy nhất anh cảm thấy đó cũng là lần cuối cùng.

Sức mạnh của Airi đã giúp anh ta giữ cho linh hồn đang hấp hối của mình sống sót bằng cách nào đó.

"Vì vậy, anh muốn em chăm sóc những giấc mơ của anh mỗi ngày kể từ bây giờ, nếu em có thể."

Airi cuối cùng cũng nhận ra ý của Ma Vương.

Anh ấy đang giả vờ ổn, nhưng trong lòng anh ấy đầy hoang mang và tức giận.

Những linh hồn báo thù ám ảnh linh hồn và tâm trí anh đã biến mất, nhưng thay vào đó, Ellen đã lấy đi chúng.

Vì vậy, Ma vương đã kìm nén mọi suy nghĩ và lời nói tiêu cực của mình, và điều đó hẳn đã rất đau đớn. Anh ta có

khả năng gặp ác mộng ngay cả khi không có linh hồn báo thù.

Vì vậy, anh ấy đã nhờ cô ấy chăm sóc những giấc mơ của mình như một cách để yêu cầu sự giúp đỡ.

"Đó không phải là một lời phàn nàn hay một lời chỉ trích, mà là một lời cầu xin giúp đỡ."

"Tất nhiên, em có thể làm điều đó. Em sẽ làm cho anh có những giấc mơ đẹp."

Airi gật đầu lia lịa, nghĩ rằng cô ấy có thể giúp anh ta bằng cách nào đó.

Cô không muốn hấp thụ năng lượng của anh, mà để giúp Reinhardt tìm thấy sự bình yên trong giấc mơ.

Khi Airi nói vậy, Ma vương nhìn xuống.

"Hmm... Anh đánh giá cao ý định của em, nhưng anh muốn thứ khác."

"...Khác?"

Ma Vương nhìn Airi.

"Anh không muốn những giấc mơ đẹp. Anh muốn những cơn ác mộng."

"...Cái gì?"

Airi cảm thấy tâm trí mình như bị đóng băng bởi những lời bình tĩnh của Ma Vương.

Không phải những giấc mơ yên bình, mà là những cơn ác mộng.

Anh muốn một điều như vậy.

Nhưng tại sao?

"Khiến anh mơ thấy Ellen định giết anh. Mỗi ngày."

Airi cố gắng nắm bắt những gì cô ấy vừa nghe.

Nhờ sức mạnh của Airi, tôi đã cố gắng duy trì tâm trí mong manh của mình.

Tuy nhiên, những linh hồn báo thù đã tìm cách phá vỡ và ăn thịt tôi không còn ở trong tôi nữa, chúng đã được chuyển sang Ellen.

Vì vậy, tôi không còn cần phải tìm kiếm trạng thái tâm bình an đó nữa. Tôi đã học được điều đó từ Rizaira.

Succubi là những con quỷ trong mơ.

Theo truyền thống, những con quỷ trong mơ thâm nhập vào giấc mơ của ai đó để hấp thụ năng lượng của họ.

Reina, cựu Nữ hoàng Succubus, đã sử dụng phương pháp này để ngăn vô số binh lính thức dậy. Những người lính không thể vượt qua cơn buồn ngủ không thể tập trung vào trận chiến, và khi họ ngủ thiếp đi, Nữ hoàng Succubus đã rút hết năng lượng của họ, khiến họ không thể tỉnh lại.

Bây giờ, các Succubi của chúng ta, bao gồm cả Airi, đã sử dụng sức mạnh của họ theo cách khác hẳn so với mục đích ban đầu của họ.

Ban đầu được thiết kế để quyến rũ và hấp thụ năng lượng, giờ đây sức mạnh của chúng được sử dụng để giúp mọi người tìm thấy sự bình yên trong tâm hồn.

Ngược lại, điều ngược lại cũng có thể xảy ra.

Nếu họ có thể mang đến cho ai đó những giấc mơ dễ chịu mà không hấp thụ năng lượng của họ...

Sau đó, họ cũng có khả năng gây ác mộng cho ai đó mà không làm họ cạn kiệt năng lượng.

Trong khoảnh khắc mà tôi phải chiến đấu giành lấy mạng sống của mình với Ellen,

Tôi cần phải làm quen với chính khoảnh khắc đó.

Cho dù nó chỉ xảy ra trong giấc mơ, tôi cũng phải làm quen với nó, để tôi có thể giữ bình tĩnh trong tình huống đó, và quá trình thay đổi tương lai có thể bắt đầu từ đó.

Kể từ ngày đó trở đi,

Airi bắt đầu trông chừng Harriet và tôi trong phòng ngủ nơi chúng tôi ngủ.

Airi và Harriet nhìn tôi với vẻ thông cảm khi tôi cố tình yêu cầu những cơn ác mộng.

Chắc hẳn họ đã hiểu những gì tôi đang cố gắng chịu đựng qua chuyện này.

Không có thứ gọi là tương lai được định trước.

Chỉ có tương lai có thể được xác định.

Tôi sẽ thay đổi tương lai.

Tôi đã thay đổi nó nhiều lần trước đây.

Mặc dù bây giờ tôi đã nhận ra rằng tương lai quan trọng không bao giờ thay đổi.

Tôi sẽ thay đổi nó.

"Chúng ta nên tiến hành như thế nào?"

"Ý em là gì?"

Airi nhìn tôi với đôi mắt run rấy khi tôi hỏi.

"Anh có muốn làm cho nỗi đau... và những thứ như thế... trở nên vô cảm, hoặc giảm bớt cường độ của chúng...?"
"Tăng cường chúng."

"

Airi khẽ cắn môi, như thể đoán trước được phản ứng của tôi, trong khi nhìn xuống tôi đang nằm trên giường.

Đó là trận chiến trong giấc mơ, vết thương trong giấc mơ và cái chết trong giấc mơ.

Miễn là không ai thực sự bị tổn hại, càng đau càng tốt.

Đôi mắt của cô ấy dường như đặt câu hỏi liệu tôi có thực sự cần phải đi quá xa như vậy không.

Airi đặt tay lên trán tôi.

Cái chạm của cô ấy trên trán tôi thật ấm áp.

Nhưng bàn tay đó sẽ sớm nhấn chìm tôi vào một cơn ác mộng sâu sắc mà tôi thậm chí không muốn nghĩ đến.

-Nữ hoàng Succubus.

Nếu Airi có ý định xấu khi ru ngủ ai đó, cô ấy có khả năng khiến họ chìm trong giấc ngủ bất tận, bất kể cô ấy có rút cạn năng lượng của họ hay không.

"Ngủ ngon... Valier."

Giọng nói run rẩy của Airi lọt vào tai tôi.

Và rồi, tôi chìm đắm trong giấc ngủ say.

Những giấc mơ, về bản chất, thường không có sự tự nhận thức.

Khi bạn trở nên có ý thức, bộ não của bạn sẽ thức tỉnh và bạn sẽ bị kéo trở lại thực tế.

Mơ có ý thức, hay mơ sáng suốt, là một kỹ năng đầy thử thách để thành thạo và thậm chí còn khó kiểm soát hơn.

Trong giấc mơ đặc biệt đó, được điều khiển bởi Nữ hoàng Succubus, tôi đã trải qua một giấc mơ sáng suốt.

Tôi thấy mình được bao quanh bởi một đầm lầy rộng lớn đầy lau sậy.

Có vẻ như là ban ngày và có thể là mùa thu.

Thời gian, mùa và địa điểm đều không chắc chắn.

Tôi không thể biết liệu giấc mơ đó là do Airi tạo ra hay là sản phẩm của chính tâm trí tôi.

Nhưng tôi đoán nó có khả năng là cái sau.

Tôi đã yêu cầu Airi khiến tôi mơ thấy ác mộng trong đó Ellen định giết tôi.

Tuy nhiên, Airi hiểu biết rất hạn chế về Ellen.

Do đó, Ellen trong giấc mơ của tôi sẽ dựa trên sự hiểu biết của tôi về cô ấy.

Ellen mà tôi tưởng tượng, Ellen Artorius, đang có ý định giết tôi.

Nếu Ellen đánh mất chính mình, trở thành một con rối bị điều khiển chỉ bởi mong muốn giết Ma vương do những linh hồn cư ngụ trong cô ấy...

Ellen mà tôi phải đối mặt bây giờ và người mà tôi sẽ đối đầu sau này sẽ là cùng một thực thể, làm giảm đi khả năng thực sự của họ.

Một vỏ rỗng của Ellen, không có cái tôi của cô ấy, chỉ tập trung vào cái chết của tôi.

Tôi đã triệu hồi sinh vật này trong giấc mơ của mình, biết rằng tôi có thể phải đối mặt với một Ellen như vậy trong thực tế.

*Vút!

Giữa đầm lầy, một bóng người lao ra.

Giữa không trung, Ellen tấn công tôi bằng Thanh kiếm Hư không và Áo choàng Mặt trời.

*Crash!

Tôi kịp thời né tránh, và làn sóng xung kích từ đòn tấn công của cô ấy đã thổi bay một phần đầm lầy.

Giấc mơ Ellen Artorius lao vào tôi với ánh mắt trống rỗng.

*Kang!

Khi [Hào Quang Kiếm] của tôi gặp Thánh Kiếm Hư Không của cô ấy, một làn sóng xung kích khác nổ ra, đẩy lùi cả tôi và Ellen.

Ellen mà tôi đã tưởng tượng.

Tôi chưa bao giờ thực sự đánh bại cô ấy.

Khoảng cách giữa khả năng của Ellen thật và Ellen trong mơ là không rõ.

Tôi vẫn nhớ dòng chữ trên Lapelt: "Thiêu đốt và hận thù."

Một Ellen mang trong mình lòng căm thù của thế giới giờ đây có thể sử dụng sức mạnh thực sự của Lapelt, bản chất mà tôi không biết.

Có lẽ nó liên quan đến ngọn lửa, nhưng tôi chỉ có thể đoán.

Vì vậy, tôi không biết nhiều về Ellen hiện tại.

Do đó, Ellen trong mơ yếu hơn so với thực tế.

Tôi không biết Ellen sẽ mạnh đến mức nào khi cô ấy khai thác được sức mạnh thực sự của Thánh tích.

*Vút!

Thánh Kiếm Hư Không, đâm ra từ giữa đám lau sậy, nhắm vào trái tim tôi.

Tôi làm chệch hướng nó bằng Alsbringer của mình, nhắm vào cổ họng cô ấy.

Vào lúc đó, tôi có thể bóp cổ Ellen.

Chém nó xuống.

Ngay cả trong một giấc mơ.

Nhưng nó đã đúng chưa?

Để làm điều này với Ellen?

Khoảnh khắc tôi sợ hãi thậm chí nhìn thấy Ellen chết trong giấc mơ, thanh kiếm của tôi chậm lại và tay cầm của tôi yếu đi.

Sức mạnh trong thanh kiếm của tôi mất dần, và thực thể trong mơ nắm lấy sự do dự thoáng qua.

Trong khoảnh khắc do dự của tôi, Ellen đánh bằng khuỷu tay trái của mình, xoay một vòng tròn.

Khi cô ấy vung Thanh kiếm Hư không của mình dọc theo đường đi của nó, nó quay trở lại với cô ấy.

*Xoac!

Đầu của tôi đã bị cắt đứt.

Tôi đã chết sáu lần dưới tay của Ellen.

Ellen thực sự sẽ mạnh hơn trí tưởng tượng của tôi, có nghĩa là nếu một cuộc chiến xảy ra trong tương lai, tầm nhìn được xác định trước về tương lai đó có thể sẽ diễn ra như nó vốn có.

Lý do cho sáu cái chết của tôi không phải là sức mạnh áp đảo của giấc mơ Ellen.

Tôi đã đối mặt với Ellen nhiều lần. Ngay cả khi đó chỉ là trong trí tưởng tượng của tôi, việc giao kiếm với cô ấy đã trở nên quen thuộc với tôi.

Tuy nhiên, tôi nhận ra sự khó khăn khi thực sự vung kiếm vào Ellen, người đã tấn công với ý định chết người.

Đó chỉ là một giấc mơ, vì vậy việc làm tổn thương cô ấy không đáng lo ngại, nhưng khoảnh khắc thanh kiếm của tôi gần chạm vào cơ thể của Ellen, cơ thể tôi bất giác cứng đờ.

Giấc mơ Ellen đương nhiên là có ý định giết tôi, nhưng tôi sợ làm hại cô ấy, ngay cả trong giấc mơ của tôi.

Bất kể khả năng của tôi hay sức mạnh của Ellen trong tưởng tượng,

Trong một tình huống mà tôi có thể kết liễu cuộc đời của Ellen, nỗi sợ hãi khiến cơ thể tôi tê liệt.

Vì đó là một giấc mơ, nó sẽ không ảnh hưởng đến thế giới thực, vì vậy tôi không nên ngần ngại làm tổn thương Ellen. Nhưng nếu tôi trở nên quá thoải mái với điều đó thì sao? Nó có thể dẫn đến việc thực sự làm hại Ellen hoặc thậm chí lấy đi mạng sống của cô ấy không?

Tầm nhìn của tôi chuyển sang bóng tối.

Lần này, bối cảnh là lâu đài của Ma vương vào ban đêm.

Khu vườn trung tâm của lâu đài đổ nát.

Nơi diễn ra trận chiến giữa Ragan Artorius và Valier tiền nhiệm.

Đối diện với tôi, Ellen đang đứng, nắm chặt Thánh kiếm Hư không của mình.

*Cach!

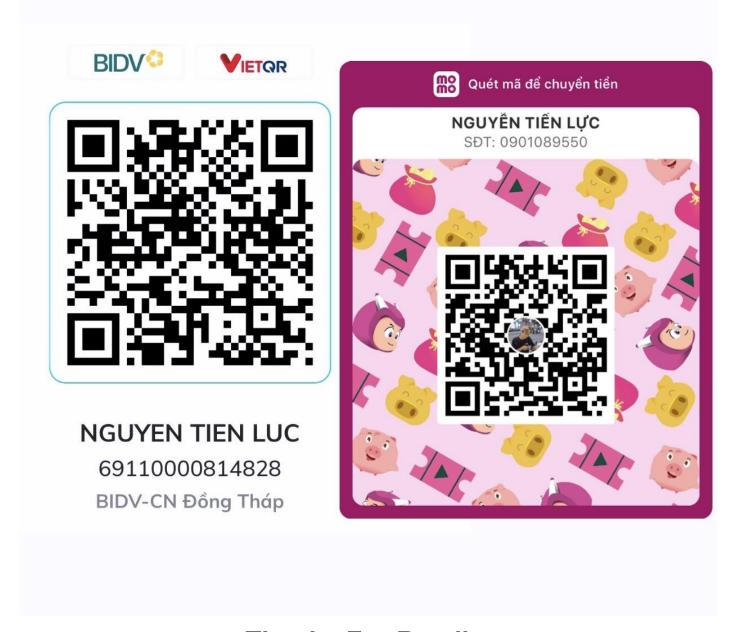
Cuối cùng, tôi cần phải thích nghi với tình huống này trong khi trải qua những giấc mơ như vậy.

*Kang!

Cuộc đụng độ của Thánh Kiếm Hư Không Lament và Alsbringer tạo ra một làn sóng xung kích trong không khí, làm phân tán một đám mây bụi đá.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

THẤY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading